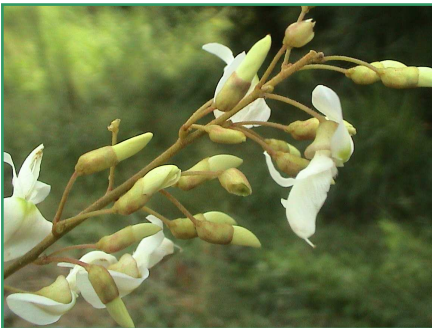

เถาวัลย์เปรียง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Derris scandens* (Roxb.) Benth.

ชื่อพื้นเมือง เครือเขาหนัง, เถาตาปลา, (นครราชสีมา);

เถาวัลย์เปรียง (ภาคกลาง); พานไสน (ชุมพร)

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – PAPILIONOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เถาวัลย์เปรียงเป็นไม้เถาเลื้อยขนาดใหญ่ เถาอ่อนสีเขียว เถาแก่สีน้ำตาล ผิวขรุขระทั่วเถา

ใบ ใบประกอบแบบขนนก เรียงสลับ ใบย่อยรูปไข่กลับแกมรูปใบหอก สีเขียวเป็นมัน

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ตามซอกใบ ดอกย่อยรูปดอกถั่ว กลีบดอกสีขาว ออกดอกเดือนมิถุนายน – กันยายน

ผล ผลเป็นฝักแบน สีเขียว ผลแห้งสีน้ำตาล หนึ่งฝักมี 1 – 2 เมล็ด ออกผลเดือนตุลาคม – ธันวาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดรำไร ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ใบอ่อน ช่อดอกและผลอ่อน รับประทานเป็นผักสดจิ้มกับน้ำพริก

รส มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ดและปักชำ